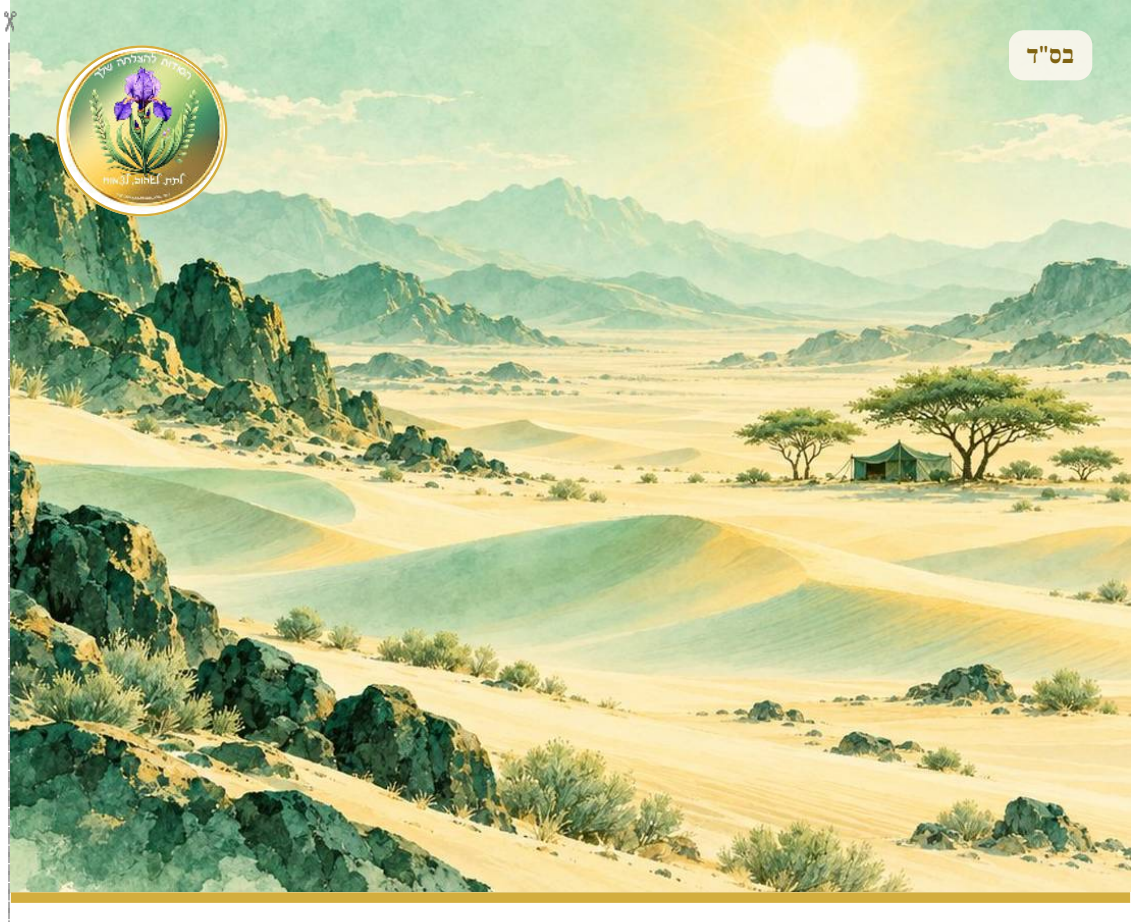
בס"ד

פרשת נשא

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

וַיְדַבֵּר השם אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר (במדבר ח, א) 3

כב נָשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן... (במדבר ד, כב) 3

ב צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְּחוּ מִן-הַמַּחֲנֶה... (במדבר ה, ב–ג) 5

מזכר עד בתולה תשלחו 7

ולא יטמאו את מחנה 7

אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל-חַטֹּאת הָאָדָם... (במדבר ה, ו) 9

מי שגם גזל וגם נשבע על... 9

אשר יקריב הכהן לא יהיה 10

איש איש כי תשטה אשתו ומעלה... (במדבר ה, יב) 11

ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרס... (במדבר ה, יז) 13

ופרע את ראש האישה 13

הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן... 14

מיהו האדם שעובד את ה' באמת... 15

כה תברכו את בני ישראל (במדבר ו, כג) 15

יברכך ה' וישמרך (במדבר ו, כד) 16

בס"ד

פרשת נשא

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

> **וַיְדַבֵּר השם אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:**
>
> במדבר ח, א

> **כב. נָשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם:**
>
> במדבר ד, כב

בפרשה זו משה מונה את בני גרשון.

בפרשה הקודמת הוא מנה את בני קהת, וַיְדַבֵּר השם, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **ב** נָשֹׂא, אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת, מִתּוֹךְ, בְּנֵי לֵוִי-לְמִשְׁפְּחֹתָם, לְבֵית אֲבֹתָם.

ידוע שהיו ללוי שלושה בנים: גרשון, קהת ומררי. גרשון הבכור וקהת השני. וכאן הקדים את קהת לגרשון. למה הקדים את קהת לגרשון ? רבותינו אומרים, מכיוון שקהת היה עוסק בתורה. וגם קהת יצא ממנו עמרם. ומעמרם באו משה ואהרן. וגם בני קהת היו נושאים את הארון. עבודת הקודש עליהם "בכתף ישאו". אז התורה הקדושה היתה בחלקו של קהת. כך הקב"ה גזר. זאת הבחירה של הקב"ה.

◆ **בפרשה שלנו חלק כבוד לבכורה ושם את גרשון ראשון. ולמה כך עשה ?**

לאמר לנו שהתורה לא שייכת לירושה. זה לא בכורה. התורה מונחת בקרן זווית, וכל מי שרוצה ליטול, יבוא וייטול. דווקא קהת שהוא השני הוא נשא את התורה להראות לך שהכל תלוי באדם עצמו, שמה שהוא רוצה זה מה שחשוב.

כג. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

◆ **למה מבן 30 שנה עד גיל חמישים שנה ?**

שזה הגיל שהאדם בשיא כוחו. מ50 ומעלה כוחותיו של האדם מתדלדלים, ואנו רוצים לבית המקדש את המובחרים ביותר. אע"פ שיש יוצאים מן הכלל, משה רבינו, לא כהתה עינו ולא נס ליחו. עד הרגע האחרון שלו היה גיבור וחזק כארי, כמו שהגמרא אומרת, בהר היו 13 מדרגות, 13 מפלסים בהר ואת כולם קפץ משה רבינו בפסיעה אחת. וכן המדרש אומר: מדד הקב"ה את כל הצדיקים ולא מצא אחד גדול כמשה.

האדם הראשון פחד מהנחש. משה רבינו לא רק לא פחד מהנחש אלא נתן את התרופה נגד הנחש.

אברהם מרב החסידות שלו משכן את בניו. "כי גר יהיה זרעך..."זה מה שאנו סובלים היום. ערב רב שולטים על ישראל, והם מעכבים אותנו בגלות בתוך 50 שערי טומאה, מה שבגלות של הגויים לא הצליחו לעשות. כי היהודים שבגלות שמרו על עצמם. כל היהודים ידעו שהם פזורים בין הגויים ושמרו על עצמם מהגויים. היום זה בני עמך. מישהו מהממשלה מזכיר את שם השם ? מישהו מכבד את התורה הקדושה ? הקב"ה הראה לאברהם אבינו את ארבעת הגלויות והוא הסכים, אבל משה רבינו לא הסכים. הוא נאבק, לא ירד עד אשר "וינחם ה' על הרעה אשר חשב לעשות לעמו".

יצחק, ויהי כזקן יצחק ותכהנה עיניו ...בשעה שעקד אותו אברהם ירדו דמעות של אש מהמלאכים (גם המלאכים היו מאש), ראה את זה, כהו עיניו. ואילו משה רבינו, משה רבינו בן 120 שנה לא כהתה עינו.

בא יעקב אבינו, כמה צער גידול בנים היה לו. 12 שבטים. אמר לו הקב"ה, בא מלאך אחד נאבק עימך "ותקע כף יעקב." ואילו משה רבינו עלה למרום וניהל קרב עם כל המלאכים. כמה שרפים. כמה אופנים. כמה באו מולו.

בא יוסף הצדיק, "ותשא אשת את עיניו אל יוסף ולא אבה." מה ענה לו הקב"ה ? אתה פעם אחת באשת אדונך. משה רבינו אשתו שלו עזב אותה.

אף אחד לא עמד במה שמשה עמד. כלומר, הוא תקן חטא אדם הראשון. זו הסיבה שהוא עלה למרום והביא את התורה הקדושה. זאת הסיבה שהתורה גם נקראת על שמו. הגמרא אומרת: א"ר יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא כל התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים וכל התולה בזכות אחרים תולין לו בזכות עצמו משה תלה בזכות אחרים שנא' (שמות לב, יג: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ, וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם, אַרְבֶּה אֶת-זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם; וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם, וְנָחֲלוּ, לְעֹלָם.

שזכותו של משה תעמוד לנו ותבטל כל גזירות רעות מעלינו.

> ב צַו, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וִישַׁלְּחוּ מִן-הַמַּחֲנֶה, כָּל-צָרוּעַ וְכָל-זָב; וְכֹל, טָמֵא לָנָפֶשׁ. ג מִזָּכָר עַד-נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ, אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם; וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת-מַחֲנֵיהֶם, אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם.
>
> במדבר ה, ב–ג

◆ מה פירוש ?

מחנה ישראל הוא מחנה קדוש, אז אדם שיש לו צרעת או זיבה, חס ושלום, או שנטמא לנפש (שנגע במת), שבעה ימים צריך להיטהר. היום בעוונותינו הרבים אין לנו טומאת מת. הרמ"ק שואל, רבי משה קורדובירו, בספרו, פרדס רימונים, ר' ישמעאל ורבי עקיבא היו יודעים שם המפורש והיו שואלים בו שאלות כלפי מעלה. רבי ישמעאל היה כהן גדול בבית המקדש, הוא עלה למעלה ושאל את המלאך מ"ט,

לגבי הגזירה של עשרת הרוגי מלכות. ענה לו: כך שמעתי מאחרי הפרגוד כי בזאת אתם נלכדים. אז שואל הרמ"ק, איך היה להם שם המפורש ? הרי אסור השימוש בשם המפורש. הגמרא אומרת: "זה שמי לעולם כתיב." תעלים אותו. את השם המפורש לא מגלים בבית המקדש אלא לכהנים הצנועים. היה להם אפר פרה אדומה. אפילו שכבר נחרב בית המקדש אבל אפר פרה אדומה היה להם ברשותם. והיו מטהרים באפר פרה אדומה, אז לא היתה להם טומאת מת, אז היו יכולים להשתמש בשם המפורש. אבל אנחנו שכולנו נקראים טמאי מתים לא נוכל להשתמש בו. לכן אמר "וישלחו מן המחנה."

◆ מה זה "וישלחו מן המחנה" ?

הגאון חיד"א כותב, זה מי שחוטא בלשון הרע. יש בו שלושת הדברים. הגמרא אומרת שלשון הרע יותר גרועה משלוש עבירות של יהרג ולא יעבור. בחטא של רצח קין אומר, "גדול עווני מנשוא". בעוון של עריות, יוסף הצדיק אומר לאשת אדוניו, "ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת"...בחטא של עבודה זרה אומר משה רבינו לקב"ה, "אנא חטא העם הזה חטאה גדולה". אז בשלושתם כתוב גדול גדולה. אבל, בלשון הרע יותר מכולם, שנאמר בתהלים, "יכרת השם שפתי חלקות לשון מדברת גדולות". לומר לך שלשון הרע שקול כנגד שלוש עבירות חמורות שבתורה.

"כל צרוע" זה מי שעובד עבודה זרה. "כל זב" זה חוטא בעריות, ו"כל חוטא לנפש" זה שפיכות דמים.

מזכר עד בתולה תשלחו

יש לשון הרע שנקרא זכר ויש לשון הרע שנקרא נקבה. ידוע שהזכר לא מוליד אבל נקבה יולדת. יש מריבה ויש ריב. ריב זה זכר ומריבה זה נקבה. "ויהי ריב בין רועי מקנה אברהם לרועי מקנה לוט. אל נא תהי מריבה בינינו." למה אמר מריבה ? שלא תתרבה. שלא יתפתח ויתגלגל ויהיו עוד דברים שלא ידענו עליהם מקודם.

ולא יטמאו את מחנה

4 כיתות שאינן מקבלות פני שכינה. 4 קבוצות אנשים שלא יזכו לעמוד במחיצת ה' יתברך. מי הם ? סימנם חשמ"ל. חנפנים, שקרנים, מלשנים-מספרי לשון הרע, ליצנים.

חנפן- זה שאומר לרשע צדיק אתה, ולא מוכיח אותו. "כי לא לפניו חנף יבוא". לפרעה היו שלושה יועצים, אחד היה יתרו, השני היה בלעם, והשלישי היה איוב. הם היו גדולי הדור. נביאים גדולים. בא בלעם הרשע ויעץ כל הבן היילוד היאורה

תשליחוהו וכל הבת תחיון. מה עשה יתרו ? התנגד. איוב אמר אני מהאו"ם, שתק. יתרו חזר לארצו והתגייר. בשביל זה זכה שבני בניו ישבו בלשכת הגזית בירושלים. סנהדרין, מבני בניו של יתרו. אבל איוב שתק. תראה מה קרה לו לאיוב ? כמה צרות רדפו אותו. שבעה בנים שלו מתו ביום אחד. שלוש בנות מתו כל הרכוש שלו הלך, אח"כ כל גופו היה מלא שחין 12 חודשים. ואמר הקב"ה לשטן שלח ידך בכל אשר לו. אולם את נפשו שמור. והכל למה ? בגלל ששתק. שתיקה כהודאה. לכן, אסור לשתוק. כשאדם רואה עוון או דבר לא בסדר חייב למחות. ואם לא מוחה הוא נתפס באותו עוון. שנאמר, הוכח תוכיח את עמיתיך ולא תישא עליו חטא. כאשר אתה שותק כשיש עבירה אתה שותף לעבירה.

הכת השניה, שקרנים. שנאמר, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. איפה ראינו ? אצל נבות. כשאחאב חמד את הכרם של נבות היזרעאלי ובא הביתה סר וזעף ועלה למיטה חולה מרב שהיה עצבני. אשתו איזבל שאלה אותו, מה לך פניך זועפות ? לנבות יש כרם, אמרתי לו אתן לך כסף תן לי את הכרם והוא לא רוצה. אני אקח את זה ממנו בכח ושיגידו מה שיגידו. אמרה לו, אל תדאג, יש לי תקנה איך לעשות. הלכה והביאה שני עד שקר שהעידו שהוא ברך שם השם, חס ושלום. אמרה הגמרא, ששמה רצה הקב"ה להפיל את אחאב. אז אחרי זה, בא לנקום בו כשיצא למלחמה בארם, ושם הוא נפל ומת. כיצד זה קרה? אז היו לאחאב נביאי הבעל שהוא היה שואל אותם. שאל הקב"ה: מי זה שילך ויהיה רוח שקר בפיו של נביא השקר שאותו ישאל אחאב הרשע ? מייד בא נבות שהיה יושב שמה למעלה ואמר, אני אצא ואהיה. אמר לו: "צא". מה זה "צא" ? צא ממחיצתי. משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. מי ששקרן לא נכנס במחיצה של הקב"ה.

מספרי לשון הרע, גם לא יכולים להיות אצל ה' יתברך.

ליצנים, ליצן זה כל מי שלא עוסק בתורה. יושב בטל. הרי זה לץ. "במושב ליצים לא ישב", כמו יושבי קרנות.

את ארבע הכיתות האלה שלחו מן המחנה.

> **אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל-חַטֹּאת הָאָדָם, לִמְעֹל מַעַל בַּהשם; וְאָשְׁמָה, הַנֶּפֶשׁ הַהִוא.**
>
> במדבר ה, ו

◆ **מה זה למעול מעל ?**

> **מי שגם גזל וגם נשבע על שקר.**

◆ **הגאון חיד"א, כותב שזה ראשי תיבות של מ'-ע'-ל, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים.**

מ-ע-ל: מח, עין, לב

מ- מחשבה של כפירה, מחשבה של תאוה.

ע- מסתכל במקומות שאסור לו להסתכל. איך אפשר להיות בחתונה מעורבת. באים לשם אנשים, שה' ישמור איך הן נראים. קופים כבר יותר טובים מהם. גן חיות. הבהמות יש להן יותר בושה. אלה אין להם בושה.

ל- לב. הלב והעין הם סרסורי עבירה.

כשאדם חוטא הוא פוגם בשלושה איברים חשובים אלה. ידוע שהעיניים הם הנקבים שדרכן הנשמה יונקת את האור של ה' יתברך. ולכן כתב באגרת הרמב"ן, "שלא תסתכל בדברך עימו". כי בעיניים נמצאת הנשמה של האדם. היו יודעים כל חולי הגוף וחולי הנפש, בראיה, במבט בגלגל העין.

מח יוצא בגימטריה 48. עין יוצא 130. לב יוצא 32. יחד כמה יוצאים ? 210. זה הסוד של מח, עין, לב. ואם תיקח את מספר האותיות של מח עין לב, שהם 6, יוצא 216, גימטריה יראה. הרי שיראת שמיים תלויה בשלושת האיב

> **אשר יקריב הכהן לא יהיה.**

האדם יכול להיות חכם בתורה. עבודה זה לכהן גדול. הכהן איך שהוא מתנהג העם הולך אחריו. אדם שהולך עם חכמים ולומד איתם נהיה חכם כמותם. אבל אדם שנהיה חבר של כסילים יהי כמותם. יש חכם שהוא תקיף יכול לעמוד בפרץ ועוצר פרצה. אבל יש חכם שמפחד מהצל של אשתו. רק רואה את הנעליים של אשתו מתחיל לשקשק. אם תשלח רב תקיף לילדים עדינים לא יחזיקו מעמד. לא הקפדן מלמד. ואם יש רב רחרוחי, ומגיע אדם שמחלל שבת להתפלל והוא שותק. תשלח חכם תקיף לעזי פנים. חכם שהוא בוש פנים תשלח אותו לגן עדן.

איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל

במדבר ה, יב

למה כפל את הלשון.

הכוונה שהיא משרכת את דרכיה. בעלה אין לו ריאיות אז הוא מוכיח אותה ואחר כך לוקח אותה אל הכהן. אז למה אמר ומעלה בו מעל ?

בו, זה כביכול בקב"ה. אומר הזוהר הקדוש, שאדם נשוי עם אישה, אלה שניהם נשמה אחת. זו אותה נשמה. והיא לקחה חלק מנשמתו. כשהיא חס ושלום משרכת דרכיה בדרכים אחרות. לא בבעלה רק היא חוטאת לא בו רק היא בוגדת, אלא, בקב"ה שנתן לה את הנשמה של בעלה. איש איש, פעמיים איש. אחד על האדם שנשא בעולם הזה את האישה הזאת, ופעם שניה על הקב"ה, ה' איש מלחמה ה' שמו. כי תשטה אשתו של האיש הזה תדע במי חטאה לא רק פה למטה אלא מעלה בו מעל, שם למעלה.

לא כל אחד יכול ולהביא קרבן לבית המקדש אם נכנס לו ג'וק בראש לחשוד באשתו. מביאים אותה לסנהדרין וחוקרים אותה ואומרים לה שהיא תודה, ומדברים איתו. אחרי זה מביא "עשירית האיפה קמח שעורים". מה העניין בעשירית האיפה ? זה קרבן עומר. זה גם המנה שהיתה להם במן. **עשירית האיפה זה קילו חמש מאות ושישים גרם.** למה עשירית האיפה ? כנגד עשרת הדברות. **שגם עשרת הדברות נתנו בזוגות.** הדברה הראשונה "אנכי ה'" כנגד "לא תרצח". מי שרוצח כאילו כפר בעיקר. "לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני" כנגד זה "לא תנאף". שהולך עם אשת איש, ה' יצילנו. "לא תשא" כנגד "לא תגנוב". זה מכחש במי שאמר והיה העולם, זה מכחש בממון חברו. "זכור את יום השבת לקדשו" כנגד "לא תענה ברעך עד שקר". למה ? ששומר שבת מעיד על הקב"ה שברא את העולם בשישה ימים ונח ביום השביעי. "כבד את אביך ואת אימך" כנגד "לא תחמוד". מה שאביו ואימו נתנו לו הוא מסתפק הוא לא מסתכל על אחרים. אין לו עניין בממון של אחרים. לכן זו ששרכה את דרכיה מביא עשירית האיפה. ומה מביא ? שעורה. היא עשתה מעשה בהמה היא תאכל מאכל בהמה. השעורה היא לא נקלפת. לומר לך שאשת איש היא צריכה להיות עטרת בעלה אבל זו התקלפה. קלפה את עצמה ממנו. התנתקה ממנו. ה' יצילנו.

ידוע שאם אתה שם שמן, השמן צף למעלה. כך אישה שהיא שומרת מצוות כך היא למעלה, עטרת בעלה. לבונה זה כנגד האור המקיף. האישה נקראת אור מקיף של האיש. שנאמר, "נקבה תסובב גבר". שומרת עליו. ראינו בגמרא, אצל הנכד של חוני המעגל, יצאה אשתו מקושטת לקבל את פניו. שאלו אותו למה אשתו יצאה ? אמר להם שלא אסתכל על אישה אחרת.

ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרס ומן העפר....

במדבר ה, יז

◆ **למה צריך לקחת עפר מהקרקע של המשכן ?**

אלא ידוע שאם אתה לוקח קרקע ואתה שם מים. המים צפים. זה שאנו אומרים כל בוקר "רוקע הארץ על המים". נגד הטבע. ע"פ הטבע העפר שוקע והמים יצופו למעלה. אבל הקב"ה עשה שלמטה יש מי תהום. הקב"ה גזר עליהם שישארו בקרקעית. זה "רוקע הארץ על המים". עכשיו מה עשתה האישה הזאת ? המים צפים אבל אצלה העפר גבר על המים. מה זה מים ? התורה נקראת מים. אבל היא לקחה את העפרורית, את התאוות והם הכניעו את המים. לכן, לוקח את העפר להראות לה מה היא עשתה. שלא יעשו כמוה.

לוקח עפר של המקדש. להראות שהגשמי מתקדש. עפר גימטריה 350, מים גימטריה 90. עפר ומים ביחד 440. גימטריה מת. אבל תשים שם א'. יהיה אמת. אם היא לא חטאה, אם זה אמת היא תתקיים ותחיה. ואם חלילה וחס אז חס ושלום.

ופרע את ראש האישה

מכאן למדנו שאישה נשואה הולכת בכיסוי ראש. אסור שיצא משיערות ראשה החוצה. הזוהר הקדוש כתב דברים חריפים מאד על איש שמרשה לאשתו שיצאו שערותיה מחוץ לכיסוי. אז היה פורע את שערות ראשה להראות שהיא חס ושלום פגעה באמונה של הקב"ה. ומה רצה להראות לה ? להראות לה איפה האמונה בהשם יתברך. כמו שראינו אצל הצרעת לא עליכם. לכל שערה יש גומה שהיא צומחת בתוכה. והגומה הזו קשורה עד המח. משמה היא יונקת. אומרת הגמרא, אם יש שתי שערות יוצאות בתוך אותה גומה מיד ימות. אז לכן היה פורע לה את

השיער לומר לה תראי כמה האמונה היא חשובה. כל שערה ושערה מראה על האמונה בה' יתברך.

היה כהן אחד בזמן בית המקדש, שהיה מצבו הכלכלי לא טוב. שמע שבחו"ל אפשר לעשות כסף, כך היה גם לפני 2000 שנה, אז אמר לאשתו, אני אלמד אותך הלכות של צרעת. את רואה שלכל שערה יש גומה שבה היא צומחת. אם מתחיל צמוח שיער סימן שהנגע התרפא. אם לא צמח שיער סימן שהנגע לא התרפא. ואם יש שתי שערות בתוך גומה אחת ימות. למה זה ? כל שערה יש לה שורש מאיפה היא יונקת. אמרה לו: אוי ואבוי, ישמעו אזניך את מה שפיך מדבר. אם שערה אחת בגוף האדם יש לה מקום מדויק שממנו היא יונקת, אתה, שאתה אדם שלם, כהן בעם ישראל, בעל משפחה אין לך שורש כאן ? אתה צריך לנסוע לחו"ל להביא את הפרנסה ? מייד נשאר ולא נסע. מכאן ילמד האדם אמונה. כמה צריך להאמין בקב"ה.

הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין

קרבן נזיר.

◆ **מה זה יזיר ?**

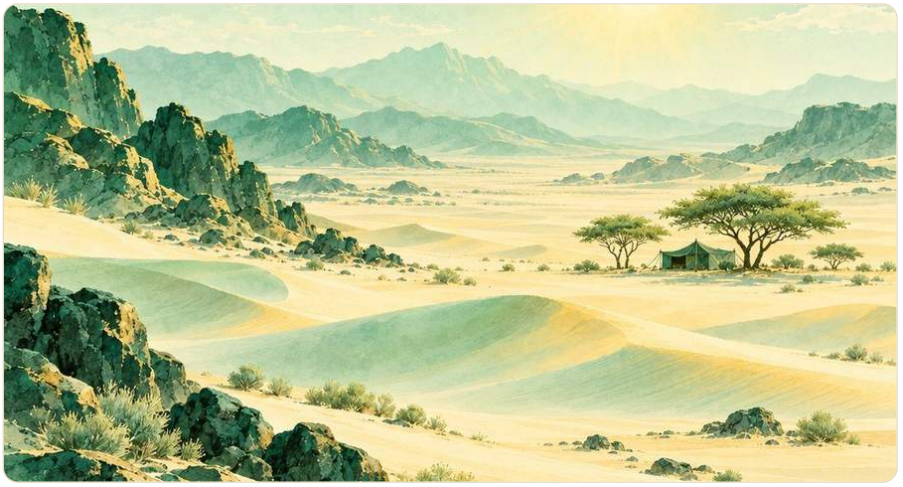
יביא קרבן.

◆ **למה מביא קרבן ?**

שמשלים את ימי נזירותו. סתם נזירות 30 יום. מכאן ראינו שטוב שאדם יסתפר אחת ל30 יום. כך כתבו הפוסקים. למה ? איזה הוא מנוול ? שלא הסתפר 30 יום. ומאיפה למדנו זאת ? מהנזיר. אחרי ה30 יום היה מביא את הקרבן. אדם שמזיר את עצמו מהרבה דברים ומצער את נפשו עתיד לתת דין וחשבון. שואל הכלי יקר, למה את נפשו ? שזה מראה גאווה, שאדם רוצה להיות שונה מאחרים. שם נעליים עם פומפונים, ויהיה שונה זה בא מגאווה. זה מחלה נפשית. אדם צריך להיות דומה

לאחרים. לא מספיק לך שס"ה לא תעשה ? תעשה מה שהתורה צוותה אותך. לא יותר מזה.

מיהו האדם שעובד את ה' באמת ?

- **העיקר הוא לשנות את המעשים. לא לצום ולהתענות ולהשאר באותה מדרגה. וכי התענית היא העיקר ?**

מרים היתה צמה ומספרת לחברותיה לכן היא נמצאת על הציר של גהנם.

הכי חשוב זה לתקן את המעשים !!!! העיקר זה תיקון המעשים.

כה תברכו את בני ישראל

במדבר ו, כג

ברכת כהנים.

הכהנים צריכים להוציא את המילים כתקנם. כל הברה שנכנסת באמצע זה הפסק גמור. אלה שמנגנים וחותכים את המילה זה אסור. צריך זהירות גדולה. אלה שלא יודעים לבטאות ע' או ח' לא יכולים להיות שליחי ציבור. צריך לבטא את האות צ'. הכלל הוא שלא תהיה אות אחת דומה לאות השניה. שיהיה הבדל בין אות אחת לשניה.

יברכך ה' וישמרך

במדבר ו, כד

יש שבעה דברים בעולם שהם ברכה לאדם.

א. חכמה-אדם בלי חכמה לא שווה כלום.

ב. בנים-שיהיה צאצאים.

ג. חיים-בריאות.

ד. חן-שיתן אותו לחן וחסד. גם אם אין לו יופי.

ה. עושר-שיוכל להתפרנס בכבוד.

ו. ממשלה-שדבריו יהיו נשמעים. אמרת לילד כן זה כן. אמרת לו לא זה לא. רוצה לישון ? יכול לישון בלילה.

ז. שלום.

כל אלה רמוזים בברכת כהנים.

יברכך זה חכמה. תכוון שיהיו לך חכמה.

וישמרך-שיתן לך בנים. מי שומר על האדם בעולם הזה ובעולם הבא ? אנחנו קוראים בשבועות תרי"ג מצוות. כתוב שאסור להושיב גוי בארץ ישראל. על מה

סומכים אלה שמביאים לפה עובדים זרים ? במקום לכבד אב ואם מביאים גוי שעובד עבודה זרה בתוך הבית שלו. יש לו צלב והוא מצטלב. איפה הגענו ? וכלם שותקים. אסור למכור לו בית בארץ ישראל. זה לוא מהתורה.

יאר – זה חיים. אדם שחי פניו מאירות. לא עליכם, שנשמתו יוצאת, פניו חשוכות.

ויחנך-יתן לך חן. מה זה חן ? חינם. הוא לא יפה אבל מוצא חן. הקב"ה נתן לו חן. ולענווים יתן חן.

ישא-יתן לו עושר. שמי שעשיר הוא למעלה גבוה.

פניו-זה ממשלה.

ויתן לך שלום-כפשוטו. שלום בבית, שלום בגוף הרמב"ם אומר. הרמב"ם אומר שבגוף 4 יסודות: אש (טמפרטורת הגוף), מים (הנוזלים שבגוף), עפר (הדם העור העצמות הבשר) ורוח (חמצן). אומר הרמב"ם כאשר כל המרכיבים חיים בשלום ביניהם, החום עם הנוזלים, לא יותר מדי ולא פחות מדי, והחמצן זורם בכל האיברים, אז הוא חי בשלום ומאריך ימים. שמתחיל האיזון להיות מופר, ה' ישמור. ועל זה אומר דוד המלך: אין שלום בעצמי...על זה צריך לכוון באמירת המילה שלום.

ניתן להוריד את השיעור כקובץ נשא בקישור הזה.

- **ה' יגזור עליכם גזירות טובות. ויבטל כל גזירות רעות, וייגזור עליכם חיים טובים ונעימים.**
- **ת.נ.צ.ב.ה**

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת הבחור היקר לעילוי נשמת הורי היקרים
אפרים שמעון אריאל שמעון בן מיסה מזל בת וסינה
בן עוזיהו מרדכי וסיגל יבלחו"א

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר